

pa nisi videl Benetk, tako tudi Korotana ne boš videl. Ali si zdaj razumel? Ne boš trgal cekinov in nabiral tolarjev in tudi prevejancev ne boš videl, kako rastejo na leskovem grmu. Ali si zdaj razumel, Mihec?» — In striček Joz se je zasmel še enkrat. Pokimal je večkrat z glavo, potem pa odšel preko ledine proti domu. Onkraj ledine je pa še postal in se je obrnil nazaj. Zažugal je Mihcu s pestjo. Potem je pa šel naprej in je izginil med drevjem.

»Glej, ušesa mi je navil,« je pomislil Mihec samprisebi in se je popraskal dvakrat za enim ušesom. »Zabolelo me je, a vendar nisem videl Benetk. Pa je rekel, da tudi Korotana ne bom videl. Ej, striček Joz! Videl ga pa bom — Korotan bom pa videl in si bom natrgal polne žepe tolarjev in nabral cekinov. Še jutri pojdem v Korotan... Benetk nisem videl, Korotan bom pa le videl, še jutri ga bom videl.« — In Mihec se je posmejal v pest in je poskočil dvakrat. Potem se je pa postavil na glavo in je pričel vpiti, da se je slišalo celó dol v vas. »Korotan bom videl,« tako je vpil Mihec. »Striček Joz mi je navil ušesa, a nisem videl Benetk. Zato bom pa videl Korotan in bom natrgal polne žepe cekinov in nabral tolarjev. Čakajte, le čakajte! Juhej...«

Gori kraj vasi je pa slišal Joz njegovo vpitje. Postal je, pa je poslušal. »Ti potvara nemarna!« je zagodrnjal. »Kako se ti dere — kakor sraka se ti dere... Hehe, pa bo videl Korotan, ravnotako kot Benetke.« — In striček Joz se je nasmejal, potem je pa spel skozi vas. Iz žepa je potegnil okovano čedro. Nabasal jo je, pa je pričel pušiti, da se je dim kar vil okrog njegove glave.

(Dalje prihodnjič.)

Umri, o dete!

Pogledal otroku v oči sem...
O dete, nebo je v tvojih očeh,
o dete, nebo in angelski smeh!

Pa dete nedolžno, čez dvajset let
oj kaj bo, oj kaj bo v teh tvojih očeh?!
Morda že prevara in trpka bolest,
morda že pekel, o dete, in greh!

Umri, o dete, umri sedaj,
ko v tvojih očeh je še raj,
ko v tvojih očeh je še angelski smeh!

Bogumil Gorenjko.

Mladost.

Mladost, najlepši čas življenja,
kako nam hitro odbeži!
Zaveš se komaj, že pred tabo
življenja resen čas stoji.

Zato mladina: Le uživaj
veselje, srečo mladih let
in svoje rajske sanje snivaj,
ki ne pozna jih resni svet!

Maksimov.

